

3 Φεβρουαρίου 2022

Ηγούμενος Ανδρέας, Έπιασε από το χέρι γυμνό ασκητή και κουβέντιασαν!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Ηγούμενος (Προηγούμενος) Ανδρέας Αγιοπαυλίτης (1904-1987).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Ο Ηγούμενος Ανδρέας Αγιοπαυλίτης] το θεώρησε ευτύχημα που γνώρισε και τον π. Σωφρόνιο τον Ρώσο [νυν Όσιος Σωφρόνιος Αθωνίτης και του Έσσεξ] με τον οποίον και συνδέθηκε πνευματικά.

Κατενόησε τον πνευματικό πλούτο, την θεία χάρι που είχε ο τότε διακο-Σωφρόνιος· τον είχε σε μεγάλη ευλάβεια και επεδίωκε την επικοινωνία μαζί του.

Κατά το έτος 1939, κάποια μέρα μετά το μεσημέρι, είχαν βγη ο παπα-Ανδρέας και ο διακο-Σωφρόνιος να μαζέψουν σαλιγκάρια.

Ξαφνικά βλέπουν μια σκιά ανθρώπου σε απόσταση και παρατήρησαν ότι είναι σχεδόν γυμνός. Κατάλαβαν ότι είναι ένας από τους «γυμνούς» ασκητές και έτρεξαν να τον προλάβουν.

Αυτός όμως, όταν τους αντιλήφθηκε, έτρεξε να κρυφθή.

Ο διακο-Σωφρόνιος κουράστηκε και ο παπα-Ανδρέας που ήταν νεώτερος, τον ρώτησε:

- Να τρέξω να τον προλάβω;
- Αν μπορής, τρέξε, του είπε.

Έτρεξε και όταν έφθασε στα δυο μέτρα τον φώναξε:

- Στάσου, άνθρωπε μου, να με ευλογήσης, αν δεν είσαι δαίμων, δώσε μου την ευχή σου.

Τον έφθασε και τον έπιασε από το χέρι.

- Αν αγαπάς τον Θεό, άσε με, του είπε ο Ασκητής.
- Επειδή αγαπώ τον Θεό, γι' αυτό έτρεχα να σε προλάβω.

Είδε να φορά στην μέση ο Ασκητής ένα τσουβάλι τρίχινο φθαρμένο, και τίποτε άλλο, ούτε παπούτσια ούτε κάλτσες, και ήταν Μάρτιος μήνας.

Του λέει:

- Πώς είσαι έτσι; Να σου φέρω ρούχα;
- Δεν θέλω.
- Θες παξιμάδι ή τίποτα άλλο;
- Όχι.
- Να σου φέρω κάτι; Έτσι για ευλογία...
- Φερε μου λίγο αλάτι.
- Πού να σου το φέρω;
- Άστο σε κείνη την πέτρα.

Την άλλη μέρα πήγαν το αλάτι, το άφησαν στην πέτρα και παραφύλαγαν.

Το αλάτι έμεινε εκεί και ο Ασκητής δεν ξαναφάνηκε.

Απόσπασμα από το βιβλίο, «Από την ασκητική και ησυχαστική Αγιορειτική παράδοση», Άγιον Όρος 2011.

<https://bit.ly/3ASAvrB>